אגרות הראי"ה - כרך ד' - אגרת אקמד

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ט אלול תרפ"ב

נמען: קריאה ליושבי ירושלים להתאזרח

'מצות ההודאה בארצנו' - כמו יוסף שנשתבח בה - מתקיימת עתה בהתאזרחות החוקית בארץ ישראל. מלבד התועלת לחיזוק זכויותינו, יש בשם 'אזרח ארץ ישראל' קדושה ותפארת. 'אל תעכבו ואל תחמיצו' - היו מהר לנתיני ארץ ישראל.

עיקרי הדברים

- מצות ההודאה בארץ.
- התאזרחות.
- חיזוק הזכויות.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1] כ"ט אלול תרפ"ב[2]

אחינו היקרים יושבי עה"ק[3] כולם שלום וברכה. בלב מלא התעוררות נפשית של רגשי קדש הננו פונים אליכם, אחים חביבים, לזרז אתכם בדבר המצוה הרבה שבאה לידינו כעת; מצות ההודאה בארצנו הקדושה, [החובה להודות בארץ ישראל ולהזדהות עמה] היא המדה הקדושה שנשתבח בה יוסף הצדיק כמבואר במדרש רבה ואתחנן. ["מי שהודה בארצו נקבר בארצו": יוסף, שאמר "גנב גנבתי מארץ העברים", זכה להיקבר בארץ ישראל, ומשה, שלא הודה בה, לא זכה (דברים רבה ב, ח)] ההודאה בארץ-ישראל נגד כל העולם כלו, ע"י[4] ההתאזרחות החקית באי"י[5], [קבלת אזרחות ארץ ישראלית לפי חוק המנדט הבריטי, שהחל אז להינתן ליהודים תושבי הארץ] צריכה להיות לנו יקרה וקדושה, וחלילה לנו להעליב את תפארתה של ארץ חמדה, ולא לשאת עלינו את שמה הקדוש, למען דעת כל עמי הארץ שאנחנו הננו אזרחיה ונתיניה של ארצנו הק'[6], אנחנו הננו בניה הקשורים אליה בכל קשר של חבה, בכל קשר של קודש. חוץ מהתוצאות הטובות שתבאנה בעזה"י[7] לכל הכלל, ע"י ההתאזרחות הכללית של כל אחינו יושבי ארץ-ישראל, חוץ מהעזרה הגדולה שכל יחיד ויחיד שיבוא להתאזרח בצורה רשמית חוקית בארץ-ישראל, יתן בזה לחזוק זכייתנו הכלליות בארצנו, הרי שעצם רגש הקדושה ותפארתה, שיש בהשם הזה להיות אזרח ארץ-ישראל, מוסיף הוד והדר ומטה כלפי זכות [על פי אבות א, ו] את כל המחזיקים בו.

---

1 ב"ה - ברוך השם

2 תרפ"ב - השנה תרפ"ב (1921/1922)

3 עה"ק - עיר הקודש

4 ע"י - על ידי

5 באי"י - בארץ ישראל

6 הק' - הקטן

7 בעזה"י - בעזרת השם יתברך

על כן הננו קוראים אליכם, אחים יקרים, בכל לשון של חבה ובכל לשון של זרוז: אל תעכבו ואל תחמיצו את המצוה ["מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה" (מכילתא בא)] היקרה הזאת של ההודאה באה"ק[8]! היו מקדימים וזריזים למצוה חביבה זו, התלויה בקדושת ארץ חמדה וקשורה בחזוק בנינה וישובה, ע"י עם ד', ההולך ושב אליה בעצת ד' העליונה, אשר דבר טוב על ישראל, לפתח לו קרן אורה, פתח ישועה בארץ חמדתו. הזדרזו לדבר הגדול הזה, ותנו כבוד לעם ה' ולארץ קדשו, ושאו את שמה ברמה, והיו כולכם מהר לנתיני ארץ-ישראל, ודי יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה. [תהלים מז, ה] היו לאזרחים בארץ חמדה, התאזרחו בארצנו הקדושה בשמחה ובטוב לב, וצור ישראל עזרו ומגינו יחיש את גאולתנו ואת פדות נפשנו, ויחד עם הפיטן נאמר: "רנו כל עוברי אורח, כי הנה רענן אזרח אורו זרח, קנה כפתור ופרח, על הר ציון יפריח, אליהו הנביא ומלך המשיח", [מן הפיוט "אליהו הנביא" הנאמר במוצאי שבת] בב"א[9].

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

8 באה"ק - בארץ הקודש

9 בב"א - במהרה בימינו אמן